

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 85 (4278)

Anykščiai

1981 m. liepos mėn. 21 d.

Kaina 2 kap.

SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO BARUOSE

Darbščiausi rajono mechanizatoriai

Susumuoti rajono traktorininkų socialistinio lenktyniavimo per antrąjį šių metų ketvirtį rezultatai. Šio lenktyniavimo nugalėtoju galinųjų T-150K traktorių grupėje tapo Staškūniškio tarybinio ūkio mechanizatorius Kazys Žickauskas. Nuo metų pradžios jis atliko darbų, išreikšiamų 2515 sutartinųjų etaloninių hektarų, arba vi-

dutiniškai po 20,6 sutartinio etaloninio hektaro per parą. Per pusmetį K. Žickauskas sutaupė 967 kg degalų, tai yra daugiau, negu dešimtadalį jam skirtos kuro normos. Šio mechanizatoriaus atliktų darbų kokybė — labai gera. Antrąją vietą T-150K traktorių valdančių mechanizatorių grupėje iškovojo K. Staro kolūkiečio traktorininkas Kazys Bružas, trečiąją — pripažinta surdegiečiui Alfonsui Gutpetriui. Šie mechanizatoriai per pirmąjį pusmetį atliko darbų, atitinkamų išreikšiamų 1870 ir 1954 sutartiniais etaloniniais hektarais, arba per parą po 19,5 ir 15,5 sutartinio etaloninio hektaro.

Vikšrius T-74 traktorių vairuojančių mechanizatorių tarpe socialistinio lenktyni-

vimo nugalėtoju tapo antroniškietis Juosas Baltakys, per pusmetį atlikęs darbų, išreikšiamų 1418 sutartiniais etaloniniais hektarais, sutaupęs 768 kg degalų. To paties kolūkiečio traktorininkas Vytautas Morkūnas pralenkė visus rajono mechanizatorius, valdančius MTZ markės traktorių. Vairuodamas MTZ-80 traktorių, šis darbuotojas atliko per pusmetį darbų, išreikšiamų 1298 sutartiniais etaloniniais hektarais.

Rajono mechanizatorių — socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų tarpe yra ir svėdasielis Algis Salkus, valruojąs mažo galingumo traktorių T-16M. Jis per pusmetį atliko darbų, išreikšiamų 303 sutartiniais hektarais, sutaupė 189 kg kuro.

Vairuojančių ZIL-130, ZIL-133 markių automašinas žmonių tarpe per pusmetį šauniauusiai pasidarbavo Surdegio ir „Gintaro“ kolūkių vairuotojai Pranas Matulis ir Bronius Gudzevičius, o automašinų GAZ-53 vairuotojų tarpe lenktyniavimo nugalėtoju tapo staškūniškietis Stasys Jukonis.

„K. d.“ Inf.

UŽDUOTIS VIRŠYTA

Vykdydami prisiimtą socialistinius įsipareigojimus pirmiesiems vienuoliktąjį penkmečio metams, gražių gamybinių laimėjimų pasiekė Anykščių autokelių valdybos darbuotojai. Kelininkai šių metų šešių mėnesių bendrą darbo programą įvykdė 100,5 proc.

Respublikiniuose rajono keliuose kapitalinio ir vidutinio remonto užduotis įvykdytos 110,4 proc. Rajoninės reikšmės keliuose kapitalinio ir vidutinio remonto šešių mėnesių užduotis įvykdyta 101,7 proc. Suremontuoti keliai 14,5 km ruože. Sutaupyta žaliavų, kuro, elektros energijos už 900 rublių. Darbo našumo užduotis įvykdyta 100,5 proc.

Ateltyje rajono kelininkai stengsis dar geriau dirbti, kad pirmųjų vienuoliktąjį penkmečio metų prisiimtą socialistinį įsipareigojimą būtų įvykdyti pirma laiko.

A. Nemickas

karlo statybų balansai! Tai nauji kvartalai miestuose, kuriais persikėlė dauguma gyventojų, tai naujos šiuolaikinės kaimo gyvenvietės. Statybų tempai šį penkmetį toliau auga, statomi dar dailėsniai, patogesni namai.

Elektrėnuose švenčia pirmąsias įkurtuves žmonės, kurie prie Kauno marių statė Kašiadorių hidroakumuliacinę elektrinę. Ji bus beveik tokia pat galinga, kaip V. Lenino VRE. Su jomis pajėgumu rungtyniaus jau pirmasis Ignalinos atominės elektrinės agregatas, kurį numatyta paleisti šiame penkmetyje. Tūkstančius mašinų, įgėdinių ir variklių aprūpins skystu kuru stojusi rikiuotė ir tebestatoma Mažeikių naftos perdirbimo gamykla. Galingos energetinės bazės sukūrimas deda tvirtą pamatą naujiems respublikos liaudies ūkio laimėjimams. O juo jie didesni, juo gražesnis, šviesesnis ir turtingesnis mūsų gyvenimas.

Plaikstosi virš Nemuno krašto raudonos vėliavos, kovų ir pergalių ženklas. Tavo vėliava, brangi Tarybų Lietuva, nuošia Lenino, Spalio revoliucijos, Tautų draugystės ordinarį. Jie mums primena, kad Lenino, Spalio revoliucijos idėjos, tarybinių tautų draugystės įėja atvedė Tave per tokį trumpą laiką į turtingos brandos metą, kupiną vaisinėjusių darbų ir didžiųjų kūrinių pergalių.

A. PETRAUSKAS
(ELTA)

nomistai apskaičiavo, kad kiekvienas respublikos gyventojas dabar nusiperka 18 kartų daugiau pramonės prekių negu 1940 metais. Šiame penkmetyje respublikos pramonė padidins liaudies vartojamų prekių gamybą dar maždaug 25 procentais, pusantrio karto daugiau gamins dirbinių su valstybinių kokybės ženklu.

Plačiuose sukuriantuose respublikos laukuose šiemet noksta gausūs derliai. Gana sėkmingai baigė šienapjūtę, kaimo mechanizatoriai dabar dar kartą rūpestingai patik-

BRANDŪS METAI

Vėl švenčiame Tavo jubilėjų, brangi Tarybų Lietuvai. Užbaigė savo pirmuosius penkto dešimtmečio metus. Žmogui — tai brandos amžius, vaisingiausių darbų metas. Tautos istorijoje 41-eri — trumpa laiko akimirką. Tačiau jos pakako, kad Tu pasiektum gražią ekonominę ir kultūrinę brandą, imtumėsi pačių vaisingiausių darbų. Didelę šių darbų programą nužymėjo komunistai TSKP XXVI ir Lietuvos KP XVIII suvažiavimuose.

Slomis dienomis skaičiavimo mašinos susumavo, kaip pramonės darbuotojai įvykdė pirmųjų šešių naujojo penkmečio mėnesių užduotis. Pasvertas ir palygintas kiekvienos šakos darbas. Pagrindiniai respublikos pramonės rodikliai atitinka planuotąjį penkmečio ritmą.

Kai kam gal atrodo, kad vienuoliktajame penkmetyje numatytas palyginti nedidelis pramonės produkcijos prieaugis: 21—24 procentai. Tačiau mūsų kraštui tapus industriniu, tai reiškia, kad vien šio prieaugio dėka penkmečio metais gausime daugiau pramonės prekių, negu jų apskritai buvo pagaminta per visą buržuazinės Lietuvos 20 metų, o mėnės gaminių srautas taps beveik 70 kartų didesnis už anuometinį! Ir iš esmės vis už šis produkcijos padidėjimas planuojamas gauti, toliau mechanizuojant bei automaifizuojant darbus, tobulinant techniką bei gamybos technologiją, keliant darbuotojų kvalifikaciją, jų darbo našumą, nes laisvu darbo rankų jau nebeturime. Neatsitiktinai nuo pirmųjų naujojo penkmečio dienu mūsų pramonės imonėse plačiai sklinėja paties gyvenimo padidėjimas: įvykdyti planinės užduoties nedidinant darbininkų skaičiaus.

Daug hektonų ir sviesto eksportuodavo buržuazinė Lietuva, kad galėtų išvežti reikalingiausius pramonės prekių. O jų vis tiek būdavo mažai. Dabar mūsų pramonės gaminių išveža per 80 užsienio valstybių, jų užsienio kito tarptautinės respublikos, nepaprastai išsivertė savitarniškai naudinti prekių mainai. Pernai švenčiant Tavo Lietuvos 40 metų, eko-

rina javų kombainus. Kaip tik nuo jų, galingos technikos šeiminių, dabar labiausiai priklauso žemės ūkio darbų sėkmė. Jų rankose vien traktorių yra per 50 tūkstančių. Broliškosios respublikos aprūpina mūsų žemdirbius vis tobulėsnė technika. Kaip tik todėl dabartinė kaimo produkcija daugiau kaip dvigubai didesnė už prieškarinę, nors tada žemė dirbo trys ketvirtadaliai, o dabar — mažiau kaip ketvirtadalis Lietuvos gyventojų.

Gausiems kaimo mechanizatoriams priklausančios melioratoriai šį penkmetį dar nusausins 440—460 tūkstančių hektarų pernelyg drėgnų ir pelkėtų žemių, išplės ir atnaujins daug kultūrinių pievų ir ganyklų, statys laukų drėkinimo sistemas. Jau nemažai respublikos ūkių yra nudrenavę visus laukus, o tai užtikrina gausius pasėlius derlius. Įvairia technika pasitelkia ir statybininkai, sparčiai statantys „mūrinę Lietuvą“, apie kurią buvo daug prišnekėta buržuaziniiais laikais, nors kaimuose taip ir liko šiaudinės bakūžės.

Daugiau kaip 700 tūkstančių naujų butų — toks po-

Kaupiamos žolių sėklų atsargos

Plačiuose „Lenino kelių“ kolūkiečių laukuose brandinamos vertingos daugiamečių žolių sėklos. Šio kolūkiečio kombainininkai Rimantas Kašauskas ir Jonas Tumas jau nupjovė 15 ha eraičino. Jo sėkla dabar valoma ir džiovinama aktyviaja ventiliacija. Kol šios eilutės bus išspausdintos, mechanizatoriai Jurgis Raščius bus suguldę į pradalgę 4 ha pribrėndusių baltųjų dobilų. Ne-trukus jie bus surinkti ir iškulti. Po to kolūkiečio kombai-

ninkai pasuks į 120 ha sėklinių motiejukų masę. Beveik visas varpinės žolės, subrandinusias sėklą, kolūkiečiai planuojama nupjauti prieš prasidedant javų pjūtei. Kiek vėliau ruošiamasi pjauti sėklinių raudonųjų dobilų pirmąją žolę ir vienmetę svirdę.

Kaip papasakojo šio kolūkiečio vyr. agronomas Algirdas Preibys, šiemet kolūkiečiai žemdirbiai pasiryžę įvykdyti daugiamečių žolių sėklų par-davimo valstybei užduotį ir iš to gauti nemažą pelną. Šių žolių sėkliniai sklypai plečiami: šiemet įsėta 12 ha baltųjų dobilų.

D. Bartkus

Kronika

© Grupei Lietuvos žemės ūkio ekonomikos mokslinio tyrimo instituto darbuotojų paskirta viena iš dviejų pirmųjų VPSCT 1981 metų premijų už aktualiausių socialistinio lenktyniavimo ir judėjimo už komunistinę pažūrą į darbą problemų sprendimą. Šio aukšto įvertinimo susilaukė jų darbas „Žemės ūkio įmonių ir rajonų socialistinio lenktyniavimo diferencijuotomis grupėmis, remiantis kompleksiniu gaminių ir ekonominių sąlygų įvertinimu, organizavimo patyrimas“.

© Išaudusi nuo metų pradžios beveik 40 tūkstančių metų, viršplaninių audinių, S. Gruzdo vadovaujama audėjų brigada pirmoji Panevėžio „Lino“ gamybiniame susivienijime raportavo apie metinės užduoties įvykdymą. Dabar susivienijime ateinančių metų sąskaita jau dirba penkos brigados.

(ELTA)

Antra vieta šalyje

Iš Pamaskvėje vykusių šalies žemės ūkio aukštųjų mokyklų mokomųjų ūkių mechanizuoto melžimo meistrių finalinio konkurso sugrįžo Lietuvos veterinarijos akademijos mokomojo ūkio melžėja Jolanta Olberkienė, atstovavusi mūsų respublikai. Šiame konkurse ji pelnė antrąją prizinę vietą.

J. Olberkienė — pirmos klasės gyvulininkystės meistė, pernai iš kiekvienos savo grupės karvės vidutiniškai primelžusi daugiau kaip po 6 tūkstančius kilogramų pieno. Rugpjūčio mėnesį ji dalyvaus sąjunginiame mechanizuoto melžimo konkurse Charkovo srityje.

(ELTA)

Tūkstančiai mūsų šalies vaikų ir merginų aktyviai dalyvauja sąjunginiame komjaunimo ir jaunimo žygyje tarybinės liaudies revoliucijos, kovų ir darbo šlovės vėliavomis. Gausus šio patriotinio sąjūdžio dalyvių sąskrydis neseniai įvyko Kautuovoje. Jame dalyvavo Kauno profesinių technikos mokyklų ir technikumų, aukštųjų mokyklų, gamyklų jaunimo atstovai, svečiai iš Baltarusijos.

NUOTRAUKOJE: sąskrydžio dalyviai (iš kairės) Kauno „Kotono“ kojinių fabriko siuvėja V. Vygėlytė, konstruktorė iš Minsko E. Kazačionok, Kauno vilnos gamybinio susivienijimo inžinierė chemikė M. Aleksandravičienė ir jaunas mokslininkas iš Minsko V. Kožinas.

M. Baranauko (ELTA) nuor.

Tar labai jaua, Tarybų Lietuva. Ir pirmieji dešimtmečio metai dar nerodo nė kruopelės nuovargio. Tu vis dar tebekaupi jėgas ir kasdien kyli vis aukščiau, lyg toji liaudies poeto Eduardo Mieželaičio apdainuotoji jauna graži gintaro paukštelė...

Ir kai kartais iki mūsų atkeliauja iš užjūrio besigirdintys balsai ir raginimai „melstis“ už „laisvąją“ Lietuvą, apima šventas pyktis: kiek dar kranksės? Kodėl nepasidomite, ko norime mes? O mes trokštame, kad Tarybų Lietuva būtų kasdien gražesnė, tvirtesnė, šviesesnė. Mes norime, kad niekas jos nebūtų Brolių kapų, grūvėslių, ašarų, skausmo.

Mes žinome, jog medžiai keičia ir keldžia lapus, upės — vagas, paukščiai — plunksnas; viena karta keldžia kitą. O Tėvynė — lieka ta pati.

Noriu papasakoti apie paprastą Jakiškio krašto valstietį, kurio rankos dažniausiai ilgėdavosi staliaus obliuso, nesvetimi joms buvo ir žemdirbiški rūpėsčiai. Bet kuomet negailestingas pokario klasių kovos laikmetis kraštui pateikė savo sunkiąją lygtį, Medžiočių kaimo valstietis Simonas Zemaitis pasirinko tokį jos sprendimo kelią, kokį diktavo širdis, sąžinė ir meilė naujam gyvenimui besistiebiančiai gimtinei.

RAUDONASIS AGITATORIUS

Simonas Zemaitis kartais atitrūkdavo nuo žemės rū-

pesčių ir mėgdavo pašnekėti. Viskas jam taip sklandžiai liedavosi, kad net apsaldavo beklaustant.

— Dabar viskas tų, kurie dirba, vadinasi, ir valdžia tų...

— Gal jau ir tu, Simon, valdžia... Arba Kščenavičius — valdžia? — nusirito smagus vyrų juokas. Bet toji Simono žneka visiems perkūniškai saldi ir traukianti už liežuviu: ką tasai dar pasakys?

— Supraskit, Lietuva nebe

Tik jo šypsena išsina kažkokia negyva, ir žmogus lyg būtų kaltas, įtraukia galvą į pečius ir kurį laiką spokso sau po kojomis, į pritremptas grindis. Paskui atsitokėjęs maukšlinasi kepurę. Sukrunta ir likusieji.

Virš Medžiočių kaimo kabo lietumi prakiuręs žemas dangus, rodos tik tik ant aukštesnių medžių viršūnių pasirėmęs.

manyti. Pats iš savęs pramoko staliaus amato. Gal kad tarp miškų augęs, bet dabar jam regis, kad nėra nieko gražesnio už šviežiai aptašytus baltus sienojus, nieko mielesnio už pasiūrėjusį čežantį oblių...

Guli Simonas atvirom akim, o atminty lekia, verčiasi praeities nuotrupos. Viską mato taip aiškiai, taip iš arti. Ir kaip šeimą kūrė, kaip paskui trijų sūnų ir dukros susilaukė... Ir kaip pačiame keturiasdešimtyje vidurvasaryje per kraštą vilnijo raudonų vėliavų jūra... Kaip sūnus Stasys sykį parsinešė komjaunuolio bilieta, o dar po kelių mėnesių — vėligi vasarą — tik akimirksniu leužbėgo atsiveikinti, mat, padangėje jau užavo svastikuoti hitlerininkų lėktuvai... Paskui po trijų slogių metų frontas nusirito į vakarus, o laukuose nebesproginėjo bombos ir daugelis su džiugia nuojauta kalbėjo: prasideda gyvenimas, vėl prasideda... Nėsenai ir visų apverktas Stasys parsirado, bet ir vėl tik labai trumpam: nors su Tarybinės Armijos kario uniforma jis žygiuoja nuo pačių pirmųjų Didžiojo Tėvynės karo dienų, bet Berlynas dar ne arti. Leisk, likime jam ir toliau tokiame išlikti: gyvam ir su šventa neapykanta fašizmui...

rukelta 3 pusi

Aprūpinta senatvė

Buržuazijos valdymo metais nusėję, palieję žmonės ar invalidai, negalėdami užsidirbti sau duonos kąsnio, klaidžiojo po kaimus elgetaudami ar didesniuose susibūrimuose prašydami išmaldos, nes buržuazinė vyriausybė tam reikalui neskyrė jokių lėšų, nemokėjo pašalpy. Pensijas gaudavo tik maža dalis tarnautojų.

Mūsų šalyje nėra benamių ar elgetaujančių piliečių, visi turi nuolatinę gyvenamąją vietą. Senatvė pilnai aprūpinta, mokamos pensijos ir pašalpos. Jeigu žmogus liko vienišas ir dėl senatvės negali apsitarnauti, valstybė pasirūpina, kad toks žmogus būtų apgyvendintas internatu, kur sudaromos geros gyvenimo sąlygos, internatų gyventojai pilnai valstybės išlaikomi. Internatai skiriami pagal piliečių sveikatos būklę. Aklimiesiems invalidams ir asocialiniams pensininkams yra atskiri internatai. Norintieji gyventi internatuose, turi kreiptis į savo gyvenamosios vietos apylinkės ar miesto vykdomuosius komitetus dėl dokumentų.

Gyvenantiems internatuose sudaromos geros kultūrinės sąlygos, įrengti raudonieji kampeliai, prenumeruojami

laikraščiai, žurnalai, veikla biblioteka, demonstruojami kino filmai. Išlaikytiniam skaitomos paskaitos, rengiami koncertai ir savišioslos pasirodymai.

Pensininkai, gyvenantieji internatuose, ne tik gauna pilną valstybės išlaikymą, bet jiems mokama ir dalis pensijos.

Respublikoje yra internatų, kuriuose galima gyventi, už kiekvieną mėnesį sumokant nustatytą sumą ar užskaitant gaunamą pensiją už išlaikymą internatu.

Kartais gyvenime taip susiklostė, kad vaikai negali tinkamai prižiūrėti ligotų tėvų, tam tikslui yra internatai, kuriuose gali apsigyventi tėvai, jei už jų išlaikymą internatui mokės vaikai kas mėnesį priklausanti sumą. (Tuo tikslu vaikai parašo pareiškimą-pasirūpinimą, nurodydami mokamą sumą. Raštą turi tvirtinti notaras).

Gyvenantys internatuose, norintieji gali darbuotis internatų pagalbinuose ūkiuose ar užsiimti kitu lengvu darbu, kurį suteikia administracija.

V. Valavičienė
Rajono socialinio aprūpinimo skyriaus vyr. inspektorė

AKISTATOJE

LAIMIS VAITONIS

tojų... O gal jums ana buvo geresnė, ar gal prie vokiečių? — Zemaitis ramiai žindė cigaretę, tik akys varstė kažkur vyrams virš galvų. — Sioji valdžia ne tik Charmskio dvarą išparceliavo, bet ir tokius pačius plikaser-mėgius, kaip mes, Kavarsko valsčių valdyti pasodino, gal aš ne tiesą kalbu? Taigi kle-no dabar Lietuva?

— Kas teisybė, tas teisybė, — lėtai, ir kaip visad iš burnos neišleisdamas suktinės atsiliepia Kščenavičius. — Dabar jau galima gyventi, tik naktys... Parą perskėlėm pusiau — dienos mūsų, naktys jų... Tų, sakau, iš miško...

Visi slogiai prityla, ir pri-rūkytoje užstalėje aiškiausiai girdėti, kaip už lango merkia lietus. Vienas susirinkusiųjų pasimuisto už stalo ir dairdamasis kepurės neva sau, neva kitiems šyptelia:

— Užsisėdėjau. Namuos krūva darbų, o rankų tik pora...

KADA ŽMOGUS STIPRUS

Guli Simonas atvirom akim. Turėtų būti gerai po pusiaunakčio, tik miegas vis neima. O mintys tai visai keistos: ko jam vaikystėje labiausiai norėdavosi? Tikrai — ko? Kad niekas iš šalies nežiūrėtų, kiek valgai — daug ar mažai... Nemenka šeima turėjo išsitemti vieno hektarėlio nuajaurėjusios, tarpumiškių apjuostos žemės ūky. „Okje“, — Simonas nė nejaudė, kaip šį žodį mintys su kartėliu prataria pusbal-siu. Toksai ūkis — lopas ant sėmėgos skverno, ne daugiau... Gal todėl vos pusber-nio metų sulaukęs ėmė dairytis, kur meistravo darbo pramokus. Tik kai kišenėje vėjai, apie mokslus nėr ko

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Ji sodyba buvo toli alksniais garbanoto Voru-os piliakalnio, kur ankščiau gurgėdama per dugno akmenis Sventojon skuba Elma. Toliau, už kalnelio — Elmininkų eksperimentinio ūkio laukai. Tarp miškelio, kalvelių, mažų upelių prabėgo Jono Zvirblio vaikystė: čia jis leido šviesias dienas su kitais mažo Seimyniškių kaimo berniukščiais ir buvo laimingas. O kai sykiais ant kalnelio pasirodydavo plūgus tempias traktorius, jie leisdavosi iš paskos ir, vienas kitą lenk-dami, prašydavosi navedžina-mi. Tas akimirks Jonas mena ir dabar: koks džiaugsmas būdavo bent prisiliesti prie variklio virpinamos vai-rolazdės. Jis ilgiau už kitus išsėdėdavo šalia prityrusio traktorininko Antano Jurkėno, žiūrėdavo į jo nuo dar-bo ir tepalo įdiržusias rankas ir slapta svajodavo, kad kada nors pats, va, taip valdys traktorių.

Bėgo metai. Nuskambėjo paskutinis skambutis Jono Biliūno vidurinėje mokykloje, skelbdamas, kad stovi ant savarankiško gyvenimo slenksčio. Jo bendraklasiai rašė pareiškimus ir aukštąsias, vienas kitas užsimojo gal ir ne pagal savo gali-mybes. Jonas savąja vaikys-tės svajone nesigyrė, gal bi-jojo būti nesuprastu? Bet rudenio pasibėdė į Troškū-nų KPTM Nr. 2 duris. 1976-aisiais su plataus pro-filio traktorininko-mašinisto pažymėjimu sugrįžo į gim-tinę.

Jauno mechanizatoriaus niekas nelepino. „Nori va-

Laimės adresas — GIMTINĖ

Iš ciklo „Jaunimas kaime“

žiuoti — remontuokis, — ir patikėjo nebe naują mažytį traktoriuką. Jonas nenusimi-nė, kibo į darbą iš rimtyjų, tad netrukus ūkio vadovai pastebėjo, kad vaikinukas ne iš kelmo spirtas, vertas pasi-tikėjimo.

Savarankiško darbo metai buvo trumpi: vaikinuką pak-vietė į Tarybinės Armijos gretas. Draugai, kaimynai, ūkio vadovai palinkėjo sėk-mės ir pasakė, kad jo grįž-tančio visuomet lauks gimti-nės laukai.

Ir sulaukė. Jonas nesipui-kavo, vėl dirbo kur siūcia-mas. Stropiai, sąžiningai. Šį pavasarį išmoko valdyti ga-lingą K-700 traktorių. Tokį,

vienintelį ūkyje jam patikė-jo. Su juo riekė drėgmę ga-ruojančią žemę, po 20 hek-tarų per dieną. Vėliau ne kartą sukarė į Jonavą amo-niakinio vandens. Dirbo, ne-skačiuodamas darbo valan-dų — po 10–12 ir daugiau per dieną.

„Užpraeitą savaitę susiti-kome prie Elmininkų eksperi-mentinio ūkio mechaninių dirbtuvių. Čia pat stovėjo geltonas Jono Zvirblio galiū-nas, bet jis sukiojosi prie „Belarus“ su šieno prieka-ba rinktuvu. Palabinęs užkal-binau: „Kaip sekasi?“

— Skubam, kol saulė, kuo daugiau šieno į daržines su-gabenti. Per dieną sukariu

aštuonis reisu: tuščiomis į laukus, pilna — į daržinę. Per dieną nurenku šieną nuo 4,5–5 hektarų.

Pasidomėjęs pas ūkio eko-nomistus, įsitikinu, kad Jo-nas žymiai viršija dienos iš-dirbio normas, kartais dau-giau visu ketvirtadaliu. Taip dirbo pavasarį, tokiomis tem-pais tęsia ir dabar.

— Siandien jo rankose — du traktoriai: jis dar suspėja kas rytą vakarą į ganyklas gyvuliams vandenį nuvežti, — neslėpdamas pasitenkini-mo, kalbėjo ūkio direktoriaus pavaduotojas gamybos rei-kalams Vytautas Pavilans-kas, ir pridūrė: — Kad taip daugiau išonykščio jaunimo kuris savo gimtinėje taip tvirtai įleistų gyvenimo me-džio šaknis.

Prie šių žodžių aš vargiai-ką begalėčiau pridurti...

J. Junevičius
Autoriaus nuotrauka

Apdovanota garbės diplomu

Dvidešimt pirmus metus vyno pramonės gamybinia-me susivienijime „Anykščių vynos“ dirba Stasė Plėtienė. Tik atėjus čia, ji neturėjo specialybės, dirbo eiline dar-bininke. Pavestą darbą atlik-davo sąžiningai. Pamažu įgi-jo praktinių įgūdžių. Siandien ji kvalifikuota, aukš-čiausios — trečios kategori-jos vyno paruošėja. Stasė aktyviai dalyvauja socialis-tiniame lenktyniavime, nuo-lat viršija išdirbio normą. Ji ilgametė gamyklos mišraus choro dalyvė. Už aukštus gamybinius asmeninius ro-dikius, dalyvavimą visuome-niniame gyvenime apdova-nota Susivienijimo garbės raštais, padėkomis, piniginė-mis premijomis, ženkleliu „1974 metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas“.

Jai suteiktas garbingas ko-munistinio darbo spartuolės vardas.

Už 1980 metų darbo rezul-tatus sąjunginiame socialisti-niame lenktyniavime tarp šios įmonės šakos vedančių-jų profesijų darbininkų Sta-sė tapo socialistinio lenkty-niavimo nugalėtoja, ir TSRS Maisto pramonės ministeri-jos kolegijos ir šios pramo-nės šakos profsąjungos Cent-ro Komiteto nutarimu apdo-vanota garbės diplomu už gamybos efektyvumą ir dar-bo kokybės didinimą, sėkm-in-gą socialistinių įsipareigoji-mų, prisiimtų 1980 metams, ir pirmalaikį dešimtojo pen-kmečio įvykdymą.

B. Milaševičius

PABALTIO PARODOJE — KURKLIŲ MOKYKLA

Vilniuje, vaizdingame Laz-dynų mikrorajone, veikia Pa-baltijo respublikų kilnojamo-ji paroda „Miestų ir gyven-viečių statyba bei tvarky-mas“. Kiek anksčiau ši paro-da buvo suruošta olimpinia-me Taline, kur jauni moder-niški pastatai derinasi su se-

nosios architektūros ansamb-liais.

Parodos eksponatai — ne bokštiniai kranai ir gelžbeto-nio plokštės, o maketai, skaidrės, fotografijos, sche-mos. Ekspozicijoje, skirtoje Tarybų Lietuvai, matome ir gana savitą, originalaus stil-liaus Kurklių vidurinės mo-kyklos pastatą. Šią mokyklą suprojektavo architektai T. Matulionis ir V. Šimkus, pel-nę savo darbo pripažinimą.

R. Vilimas

KOLEKTYVINIS DARBAS

AKISTATOJE

atkelta iš 2 pusl.

tai nutraukia sublerbęs lango stiklas. Zemaitis pasiremia ant alkūnių ir įsiklauso. Neramiai lovoje sujudo žmona. Beldimas pasikartojo, bet šiuokart nekantriau ir nervingiau. Simonas basas nuslėpsėjo prie lango ir atsargiai pakėlė jį dengusios marškos kraštelį. Palangėje styrojo šešėlis, kitas sujudo jo patvoryje. „Tai mat ko katė visą pusdienį prausėsi — svečių susilaukėm“ — dar karčiai pagalvojo žmogus, ir jo rankos klapteliai vis labiau įnirtusių ateivių smūgiams bepasiduodančią priemenės durų sklęstį.

— Pats ponas raudonas agitatorius mus pasitinka, — išsiviepija vienas įsibrovusiųjų ir jo rankose šmėstelė vielių botagas.

— Už tavo meilę bolševikams! Už Tarybas ir komso-molcų sūnų! — su jūžiu rėkauja atėjūnai, kiekvieną frazę palydėdami piktais botagų kirčiais ir kojų spyriais.

Ant aslos gulinčiam leigvyviui žmogulį išėdami pri-grasė:

— Jei dar kartą išgirsime kokias raudonas kalbas, — gero nebesitikėk...

Pro banditų paliktas atla-potas duris įsiveržia vėjas ir plūpteli lempos liepsni-kė. Atėjūnų žingsniai nuti-lo. Tyla. Baugi tyla. Bet sienos plyšyje nedrąsiai sucik-si švilps, ir kraujais apke-pusio Simono lūpos atkak-liai sušnabžda:

— Niekò, mes dar pažiūrėsim...

KAM SIMONUI SAUTUVAS

Kai kiek labiau apsigvėd banditų sumušimo žymes,

Simonas Zemaitis nuėjo valsčion ir paprašė šautuvo.

— Šautuvo? — sukiuso ir kiek nustebo vaisčiaus parei-gūnai. — Kam jis tau?

— Reikia, — atkakliai ne-nusileido Simonas.

— Bet juk tai ne šiaip daiktas. Tai ginklas, supran-ti?..

— Man jo ir reikia. Kaip kitaip, jei ne ginklu šiandien gali apginti savo teisybę ir savo namus...

Valščiuje viską suprato be didelių kalbų, nes Zemaitis daug kam buvo žinomas ne vien kaip auksarankis sta-lius, bet ir kaip tvirtų, ne-palauiamų įsitikinimų žmo-gus. Taip apie tokius kažku-ris rašytojas visai neklysdamas ir neperdėdamas yra pasakęs: nepartinis bolševik-s. Tiesą sakant, Simono noras įsigyti ginklą kažkuo gal buvo panašus į rizikingą įgeidį, bet tuo pačiu jis im-ponavo tuo savo nepajudinamu ryžtu prieš brutalią po-kario miško gaivalų jėgą pastatyti savąją.

— Simonas parsinešė šau-tuvą... — nubėgo kaimu šne-kos. — Jėzau, negi jis vie-nas prieš tuos iš miško, — stebėjosi vieni. — Užsienio radijas kalba, kad tuoj prieš Tarybas amerikonių armija užeis — kažin, kaip jam bus tada? — spėliojo kiti. — Argi prieš vėją mažas žmo-gus papūsi? — raminosi tretii.

Betgi būna kartais ir vie-nas lauke karysl. Kad užjū-rio „balsų“ bei „miško bro-lių“ sėjama nerimastis nie-kuomet neturės savo pjūties, tomis 1944—45 metų dienomis gebėjo suvokti dar toli gražu ne kiekvienas. Simo-no Zemaičio ryžtas į rankas

paimti ginklą sodiečius ir baugino, ir tuo pačiu metu skatino aukščiau pakelti gal-vą, susimąstyti, kur link eina kraštas ir kokia tavo vieta tame kelyje.

O Simono šautuvas netylė-jo. Syki banditai bebaimi stalių bandė neriatom už-rėnti troboje, bet laiku ir skaudžiai prabilęs ginklas atėjūnais pasirodė baisesnis už jų aklą neapykantą gal-vos nenulenkusiąjam. Ne kartą ir ne du Zemaitis, liau-dies gynėjų paprašytas, atei-davo talkon kovojant su bur-žuaziniais nacionalistais. Bet nesnaudė ir tie. Vieną 1945 metų balandžio dieną Me-džiočius aplėkė žinia: pra-puolė Simonas. Nėra reikalo spėlioti, kieno kruvinos ran-kos nutraukė žmogaus gyvy-bės siūlą. Bijodami deramo atpildo, „laisvosios“ Lieluvos „vaduotojų“ vardais prisi-dengę žmogžudžiai kruopš-čiai pasistengė paslėpti dar-gi nužudytojo lavoną.

VIETOJ EPILOGO

Simonas Zemaitis savo gyvenime gal ir nėra atlikęs ką nors nepaprasto, didvyriš-ko. Tačiau jisai buvo plr-mųjų naujai beatbundančio gyvenimo šauklių gretose. Kuo šiandien virto Jakšiškio tarybinio ūkio apylinkės? Tai ir nauji ballamūriai namai, ir kaskart vis dosnesnį jėgą žadantys laukai, ir su šviesia viltimi gyvenęs žmo-gus. Tegu ir šiame žmoguje visad ir amžinai bus gyvas siekimas per gyvenimą eiti tuo keliu, kurį diktuoja šir-dis, sąžinė, meilė Tėvynei. Mes žinome, jog medžiai kei-čia ir keičia lapus, upės — vagas, paukščiai — plunks-nas; viena karta keičia kitą. O Tėvyne — lieka ta pati.

Būsimųjų energetikų mieste

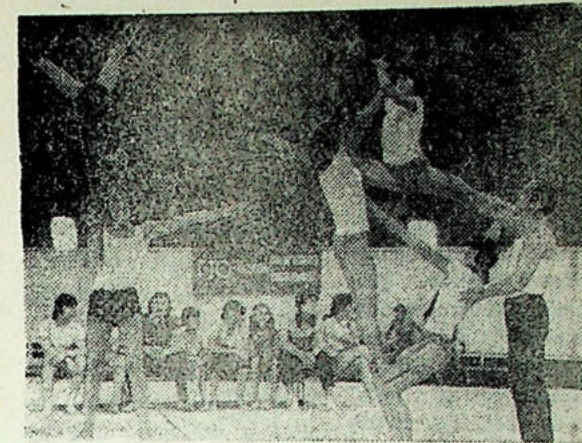

Įtemptai dirba Ignalinos Akmės eiektinės statyto-jai, stendami įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavimo nutarimuose išdėstytą uždavinį — šį penkmetį atlikti pir-mąją šios milžiniškos elek-trinės dalį. Iki šių metų Spa-lio švenčių jie pasiryžę už-baigti montavimo darbus pir-mojo bloko reaktoriaus šach-toje ir pradėti montuoti patį reaktorių. Betonotojai jau kloja antrojo bloko reaktoriaus pamatus.

O netoliese augančioje Sniečkaus energetikų gyven-vietėje įkurtuves atšventė jau apie 12 tūkstančių žmo-nių. Jauniausias respublikos miestas puošiasi vis naujo-mis statybomis. Siemiet čia bus pastatytas prekybos centras, kino teatras, ligoni-nės kompleksas, trečiasis vaikų lopšelis-darželis.

NUOTRAUKIOJE: Sniečkaus miesto panorama.

NUOTRAUKIOJE: treneris V. Artamonovas ruošia Sniečkaus vaikų ir jaunimo sporto mokyklos akrobatų. Kaip tik jie atstovavo mūsų respublikai sąjunginėje moksleivių spartakiadoje.

T. Zebrausko (ELTA) nuotr.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

PRODUKCIJA ŽEMES ŪKIUI

„Atramos“ gamyklos kolektivas, informuoja „Kauno tiesa“, ritmingai gamina ir tiekia produkciją kaimo gyventojams. Tai — apšildymo komplektai kolūkių gyvenvie-tėms, kuriose statomi skydi-niai namai, taip pat įvairūs nestandartiniai įrenginiai, pieno bidonai. Siemiet jau sumontuota daugiau kaip 1200 katilų „Atrama-1“, rea-lizuota 80 tūkstančių bidonų.

NAUJAJAM DERLIUI

Dar savaitė, kita — ir aikštė prie Plungės grūdų produkto kombinato užtvindys mašinos, atgabenusios derlių iš Akmenės, Mažeikių, Telšių ir Plungės raju-nų, rašo „Kibirkštis“ laik-raštis. Siemiet kombinato kolektyvas planuoja priimti iš ūkių 30 tūkstančių tonų grūdų.

Didžiajam darbynečiui tinkamai pasiruošta. Prie elevatoriaus įrengta recirkuliacinė džiovykla, kurioje bus džiovinami bet kokie drėg-numo grūdai, perleidžiant juos tik vieną kartą. Džio-vyklos galingumas — 40 to-nų per valandą. Kombinate įsteigta pradinų pavyzdžių sudarymo laboratorija, ku-rioje greitai ir tiksliai bus įvertinama grūdų kokybė.

ĮKURTUVĖS KAIMO PARDUOTUVĖSE

Rumšiškėse pastatytas naujas gražus ir jaukus pre-kybos centras. Jame įsikūrė parduotuvė ir valgykla, kurių nekantriai laukė vietos gy-ventojai ir Liaudies buities muziejaus svečiai.

Pirkėjų patogumui ir para-

davėjų darbo sąlygomis rū-pinasi daugelis Kaišiadorių rajono ūkių, pastebi laikraštis „Kelias į komunizmą“. Šiuo metu projektus naujoms kaimo parduotuvėms jau turi Sodininkystės tarybinis ūkis ir Darsūniškio kolūkis, nau-ją valgyklą ir parduotuvę ruošiamasi statyti Kruonyje.

ZIEDUOJA PAUKŠČIUS

Senas paukščių žiedavimo tradicijas turi Zuvinto rezerva-tas. Čia kasmet paženkli-nama daugybė įvairių paukš-čių, kasmet iš užsienio gau-nama pranešimų apie mūsų sparnuočių apsilankymus. Stai ir siemiet jau nuo gegu-zės mėnesio ežere ir jo priei-gose gaudomi ir žieduojami paukščių jaunikliai.

Darbų mastai pastaraisiais metais labai išsiplėtė, pasa-koja Alytaus „Komunistinia-me rytojuje“ rezervato direk-torius V. Nedzinskas. Dar prieš kelis dešimtmečius Zu-vinte gyveno tik atskiri ki-rų būreliai, o šiais metais jų perėjo net 10 tūkstančių po-rų. 3000 kirų jauniklių su-žiedavo Vilniaus pedagoginio instituto Gamtos ir geogra-fijos fakulteto studentai, pa-dedami jaunųjų gamtininkų iš įvairių respublikos mokyk-lų. Zenklinami taip pat upi-nių žuvėdrų, lingių jaunik-liai, o paežerės nendrynuose — ir maži paukščiukai.

BENDRADARBIAVIMAS TĖSIASI

Prieš kelerius metus Tau-jėnų sodininkystės tarybinio ūkio kolektyvas, primena Uk-mergės „Gimtoji žemė“, už-

mezgė draugystės ir bendra-darbiavimo ryšius su Lietu-vos TSR kompozitorių sąjun-ga. Kompozitoriai ne kartą pabuvojo ūkyje, žemdirbiams surengė koncertus.

Neseniai taujėniškiai ir ra-jono vadovaujantys darbuotojai lankėsi Kompozitorių sąjungoje, kur su jos vado-vais aptarė tolesnio bendra-darbiavimo perspektyvas. Dabar Kompozitorių sąjunga teiks paramą visiems rajono meno saviveiklos kolekty-vams ruošiantis dainų šven-tėms, kitiems renginiams.

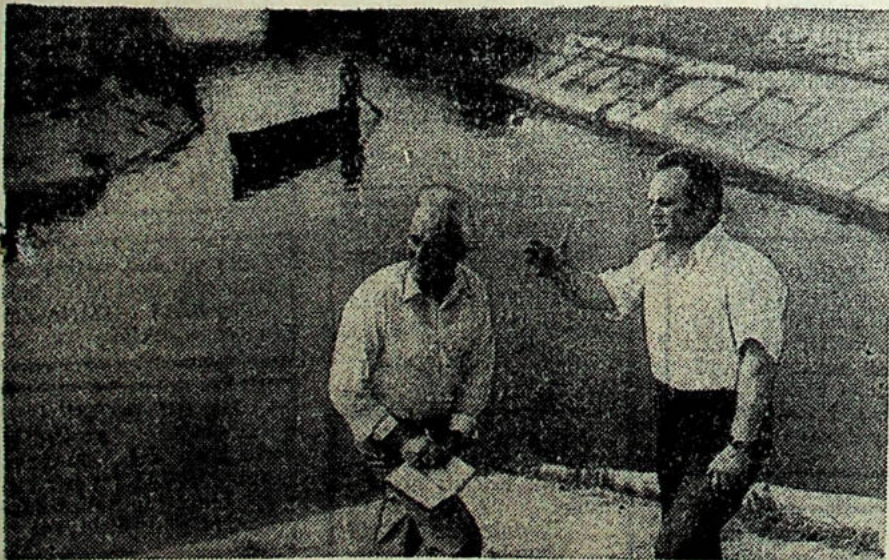
Draugystės ir bendradar-biavimo sutartį su Lietuvos TSR Kompozitorių sąjunga yra pasirašęs ir Ukmergės I. Meskupo baldų kombinato kolektyvas.

DAILININKO GIMTINĖJE

Kupiškio rajone, prie Jur-giško ežero besiglaudžian-tis Starkonių kaimas — Lie-tuvos TSR nusipelnusio me-no veikėjo Kazio Simonio gimtinė. Šio kampelio gam-tos grožis, turėjęs didelę įta-ką dailininko kūrybai, ir da-bar vilioja žmones. Starko-nyse, prie ežero auga vasar-vietė, kurioje savo laisvalai-kį praleidžia Kupiškio staty-binių medžiagų gamyklos ir kitų organizacijų atstovai, vietos gyventojai, lankosi daug turistų.

Ta proga, kad po šešerių metų bus pažymimos K. Si-monio 100-osios gimimo me-tinės, laikraštis „Komunizmo keliu“ ragina savo skaityto-jus pasvarstyti, kaip geriau įamžinti šio žymaus daili-ninko atminimą.

(ELTA)

Nemuno deltos pievas beveik kiekvieną pavasarį užlieja polaidžio vandenys. Zu-vys su pakilusiu vandeniu atsiduria polderiuose. Vandeniui nuslūgus, dalis jų lieka polderių sistemoje. Pradėjus dirbti vandens kėlimo stotims, žuvis patekdavo į siurb-tilnes. Tankių sielių uždėjimas prieš sturblinę teigiamų rezultatų nedavė.

Lietuvos TSR Mokslų Akademijos Zoologijos ir parazitologijos instituto ichtiolo-gas, vadovaujami biologijos kandidato Kazimiero Gaigalo, kartu su gamybininkais pradėjo įgyvendinti paprastą, bet veiksmingą žuvų perkėlimo būdą. Pramoninė žuvis polderių kanaluose išgaudoma, o specialios konstrukcijos venteriais sugautos neuž-augusios žuvytės iš polderių perkeliomos į baseiną. Vien šį sezoną iš polderių siste-mos į upes jau perkelta 230 centnerių maistinės žuvies jauniklių. Taip Rusnės žuvi-ninkystės ūkio žvejai gamybininkai, vadovaujami inžinieriaus-ichtiologo Henriko Beresnevičiaus, kartu su mokslininkais didina Nemuno deltos ir Kuršių marių basei-no maistinės žuvies išteklius.

NUOTRAUKIOJE: Lietuvos TSR Mokslų Akademijos Zoologijos ir parazitologi-jos instituto Rusnės ichtiologijos grupės vadovas biologijos kandidatas Kazimieras Gaigalas (kairėje) kartu su Rusnės ichtiologu Henriku Beresnevičiumi Nemuno deltos Skatulės polderyje stebi smulkios žuvies perkėlimą į atvirus vandens telkinius.

B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

Δ KELIAI. MAŠINOS ŽMONĖS

KELYJE — GIRTĖ

Ar kada, kad nėra žmogaus, kuris nesuprastų, kaip pavojingas kelyje vairuojantis transporto priemonė girtas vairuotojas. Deja, tokių mūsų keliuose dar vis labai apstu. Vien paskutiniomis dienomis buvo sulaikytas vairavęs motociklą girtas Anykščių mėsos perdirbimo įmonės valdybos darbuotojas Aldas Butkus. Neblaivūs vairavo traktorus, tuo sukeldami di-

deį pavojų eismo saugumui. Naujasodžio tarybinio ūkio traktorininkas Povilas Palubinskas ir Malinauskas Leonas iš „Puntuko“ kolūkio.

Juozas Sakalis, kaip žmonės sako, nei sėja, nei pjauja — atseit, niekur nedirba, bet svaigalų vis tik gauna ir buvo sulaikytas girtas vairuojantis motociklą. Panašių

mėgėjų pasivažinėti stiklelio bičiulių sulaikyti nemaža. Reikia manyti, kad jų dauguma girtavo ne kur nors pasislėpę, o draugų, giminių ar net šeimos rate. Ir tuo labiau keista, kad niekas nė vienam jų nesutrukdė imtis transporto priemonės vairo. Dabar, žinoma, vieni ilgesniams, kiti trumpesniams laikui turės pastatyti transporto priemones poilsui. Bet argi reikia šito laukti, tuo labiau žinant, kad nuolaidžiavimas tiems, kurie mėgsta neblaivūs vairuoti transporto priemones, labai dažnai baigiasi skaudžia eismo nelaime.

A. Puzinas,
D. Aleksaitis

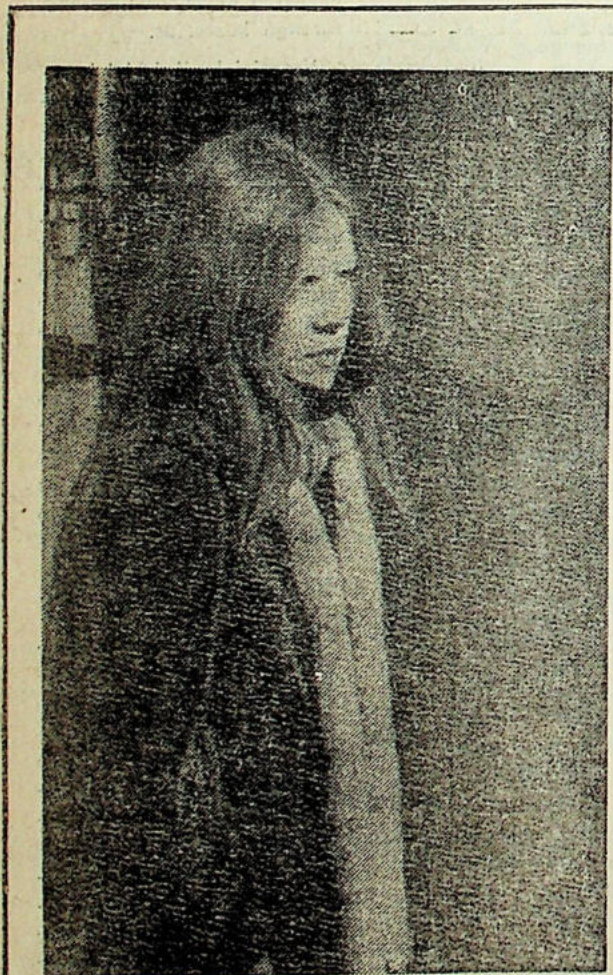
Neišsipildžiusi viltis

Androniško kolūkio automobilio vairuotojas Mindaugas Tamulevičius jau anksčiau rytmę pasirodė prie mechaninių dirbtuvių girtas. Pasisukinėjęs jis sėdo už automobilio vairo ir išdūmė, kaip sakoma, kur ratai neša, kur vairs veda. Tik nuvedė netoli. Gal M. Tamulevičiui atrodė, kad pakelės stulpai ėmė bėgti skersai kelio, o gal ir kitaip — kas ten supalsys. Aišku tik viena: mašina numušė stulpą ir aplamdyta sustojo. Spruko iš jos Mindaugas Tamulevičius, dūmė net neatsigręždamas, o galvelėje ruseno viltis, kad gal niekas nė nesužinos, kad

Jis išvažiavo šia mašina, o jei ir sužinos, tai kol atvyks VAI darbuotojai, jis išsimiegos ir niekas nebeįrodys, koks jis buvo imdamas mašiną.

Tačiau viltis neišsipildė. Patys ūkio darbuotojai nustatė ir kas, ir kaip girtas būdamas savavališkai paėmė automobilį. Dabar belieka laukti, kiek metelių nebus leista Mindaugui Tamulevičiui sėsti už vairo ir kiek kainuos automobilio remontas bei stulpo pastatymas. Už viską reikės mokėti iš kišenės...

P. Saipokas
A. Pilvaitis

Merginos portretas.

J. Junevičiaus nuotr.

UŽSIENYJE

✦ Jungtinės Valstijos plečia nepaskelbtą karą prieš Afganistano Demokratinę Respubliką. Oficialus JAV valstybės departamento atstovas paskelbė, kad Vašingtono administracija nutarė papildomai paskirti 21 milijoną dolerių Pakistano teritorijoje esantiems vadiniams „pabėgėliams iš Afganistano“ šelpti.

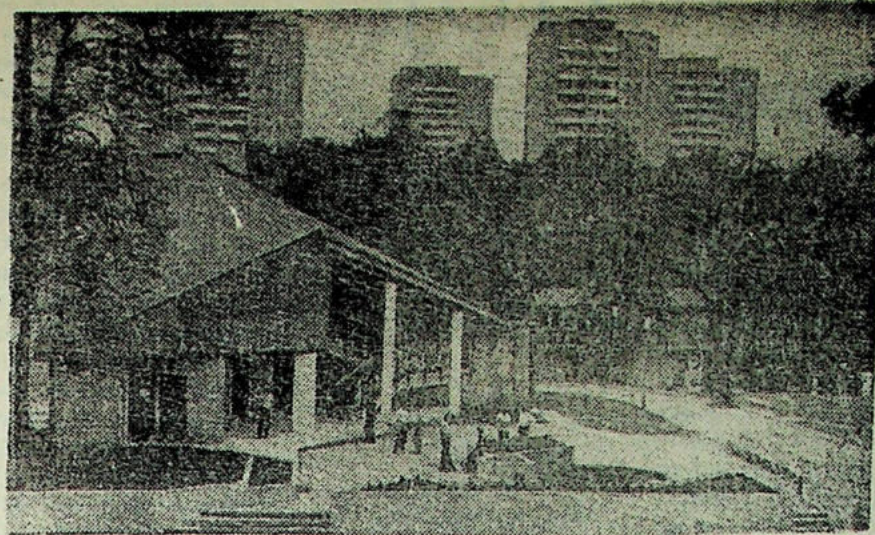
✦ Italijoje yra 1 milijonas 700 tūkstančių bedarbių. Skelbiamas šių duomenis, ekonomikos laikraštis „Fiorino“ pažymi, kad daugumą šių „nereikalingų žmonių“ sudaro jaunimas ir moterys.

✦ Kaip praneša Švedijos telegramų biuras, pirmojoje šių metų pusėje bankrutavo 1900 įmonių. Tai 40 procentų daugiau, negu pernai per analogišką laikotarpį. Daugiausia bankrotų statybos, tekstilės ir pieno liejimo šakose.

✦ Vokietijos Federatyvinės Respublikos valdžia toliau remia įvairias revanšistų organizacijas. Kaip praneša spaudos agentūra PPA, iš šių metų VFR valstybinio biudžeto revasistinė „Iremtinų sąjunga“ gaus 1,2 milijono markių, o vadinamoji iš Vidurinės Vokietijos kilių vokiečių sąjunga — daugiau kaip 879 tūkstančius markių.

✦ Laimėjusios septynerius metus trukusią bylą su visuomeninėmis organizacijomis, JAV naftos monopolijos įgijo teisę grąžinti grežinius vienoje iš žuvingiausių Atlanto vietų — seklumoje Džordžės Bank. Gamtos ir klimato sąlygų atžvilgiu ji yra beveik ideali žuvų atsargų reprodukavimui, čia gyvena 200 veislių žuvys. Šioje seklumoje sugaunama 14 procentų visame pasaulyje sužvejojamos žuvies. Lygia-grečiai žūklauti ir išgauti naftą šiame rajone yra neįmanoma.

(TASS-ELTA)

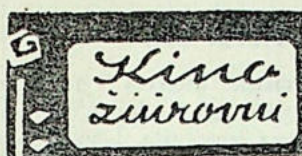

Gražioje Vilniaus apylinkėse kelionių mėgėjus priima 200 vietų miesto turistinės bazės kempingas. Per tris ar penkis dienas svečiai susipažįsta su respublikos sostinės apylinkėmis, apžiūri jos senamiesčio ir naujosios rajonus, architektūrinius paminklus, aplanko vietas, susijusias su revoliucine praeimi.

Šį sezoną Vilniaus turistinėje bazėje dalį savo vasaros atostogų praleis 12 tūkstančių turistų.

NUOTRAUJOJE: turistinės bazės kempinge.

V. Gulevičiaus (ELTA) nuotr.

„JOS IR NESAPNAVOTE“

Si G. Ščerbakovo apy- sakos ekranizacija — jau keturioliktasis režisieriaus Iljos Frezo filmas. Ir šį kartą autorius patikliai kalbasi su žiūrovais apie jaunosios kartos moralinių principų formavimą, jų grūdinimą kasdieninėje aplinkoje.

Devintokai Romanas ir Katia pamilo vienas kitą. Šis jausmas verčia juos būti savarankiškais, atsakingais už savo poelgius, pažadina švelnumą, gėrio daigus. Tačiau to nesu-

pranta jų tėvai — „Montekiai ir Kapulečiai“ iš daugiaaukščio blokino namo. Romano motina, žinodama, kad jos vyrui kažkada patikusi Katios mama, pasiryžusi apgauti ir bet kokią niekšybę, kad tik išgelbėtų sūnų iš „tos pačios moters“ dukters „pinklių“.

Vaidina T. Aksiuta, moksleivis N. Michailovskis, L. Fedosejeva-Sukšina, I. Mirošničenko, A. Filozovas, L. Filatovas ir kt.

M. Gorkio kino studija.

„MERSEDESAS“ PASPRUNKA

Tai filmas apie vieną Didžiojo Tėvynės karo epizodą.

„Fašistai rūpestingai maskuoja numatyto puolimo kryptį, ir mūsų žval-

gams teks išaiškinti, kur koncentruojamos priešų jėgos. Anksčiau pasiūsta grupė negrįžo iš užduoties. Aviacinė žvalgyba taip pat neatnešė naudos. Dabar trečiosios eilės. Užduotį jie turi daug ir jas žūbtū reikia atlikti: praskverbti į priešų užnugarį, sužinoti, kur numatoma puli, suspėti laiku per radiją perduoti tas žinias mūsų štabui, ir, pagaliau, pasistengti grįžti gyviems...

Pagrindinius vaidmenis sukūrė įdomūs aktoriai Germanas Juško, Anatolijus Rudakovas, Igoris Lincovas ir kiti. Filmo autoriai primena mums, kokia kaina laimėta taiki šiandiena.

S. Jasiulionienė
Kino direktijos
redaktorė

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

DOMICELEI PUZINIENEI

Dėl mylimo vyro mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.

Bendradarbiai

BALIUI PUZINUI

Giliai liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.

AT! autobusų „Turist“ vairuotojai

PAZNIOKŲ SEIMAI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia jus dėl tragiškos sūnaus VIRGAUS mirties.

„Aukštakalnio“ kolūkio mechanizatoriai

AT! pirminė partinė organizacija nuoširdžiai užjaucia BALI PUZINĄ dėl brolio mirties.

BALIUI PUZINUI

Primkite nuoširdžią užuojautą dėl brangaus brolio VYTAUTO mirties. Autobusų stoties darbuotojų kolektyvas

Reikiame giliai užuojautą IRENAI STALNIO- NIENEI, netekus mylimo brolio.

„Puntuko“ kolūkio Ažugojų fermos darbuotojai

Giliai liūdimė dėl antsvorio VYTAUTO PUZINO mirties ir reikiame nuoširdžią užuojautą velionio žmonai, daktorai artimiesiems.

Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos X-os laidos abiturientai

DOMICELEI PUZINIENEI

Nuoširdžiai užjauciu Jus, netekus brangaus vyro.

Anykščių BGAK administracija ir profesijinė organizacija

VYTAUTUI PUZINUI

mirus, nuoširdžią užuojautą šeimai ir artimiesiems reikiame

Duonos kombinato darbuotojai.

J. Biliūno gatvės namo Nr. 20 II-os laiptinės gyventojai nuoširdžiai užjaucia BALI PUZINĄ dėl brolio VYTAUTO antsvorio mirties.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14 74 red. pavaduotojo 5-18 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбы» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išėina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak Nr. 1131